

Verwende prinsesjes

In mijn vorige baan kwam ik wel eens in reformatische kringen. Zonder uitzondering waren dat geïnteresseerde, oprechte en zeer bewust levende mensen. Voor dat laatste heb ik een zwak, en waarschijnlijk om die reden vond ik ze erg aardig. Dat sympathieke voorkomen kon ik alleen niet altijd goed rijmen met de uitgangspunten van hun geloof.

Beroepshalve verdiep ik me namelijk in de kernwaarden van scholen en dat was soms schrikken. Wat als je de woorden God en Bijbel daarin nou eens zou vervangen door Allah en Koran? Zou de rest van Nederland het dan ook een geruststellend soort folklore vinden daar in de Biblebelt, al die langgerokte meisjes op hun fiets op weg naar school?

Een soortgelijke redenering hanteert Elma Drayer in haar boek 'Verwende prinsesjes. Portret van de Nederlandse vrouw.' Hiervan verscheen in Trouw op 23 oktober een voorpublicatie. Dat wij de achtergestelde positie van vrouwen in de moslimwereld, én in onze autochtone christelijk-fundamentalistische kring, gedogen is volgens Drayer een schrijnend anachronisme, dat direct onderuit gehaald kan worden door sekse te vervangen door ras of huidskleur.

Dat een geloof, hoe verweg-vertrouwd en ongevaarlijk ook, mensen met een donkere huid het passief kiesrecht zou willen ontzeggen; of hen zou willen vragen op andere tijden te gaan zwemmen, zou niemand accepteren. Dat we dat wat de positie van vrouwen betreft, wel tolereren, is iets waartegen veel krachtiger stelling genomen moet worden.

En daar zit gelijk het probleem: afdwingen met regels en overtuigen in discussie werkt niet. Polarisatie leidt er vooral toe dat moslimvrouwen sterker hun identiteit gaan beleven en hun hoofddoek vast zullen houden. Femke Halsema bracht onlangs haar dilemma hierover onder woorden, door te stellen dat ze moslimvrouwen graag wil bevrijden van hun hoofddoek, zonder hun recht er een te dragen, aan te willen tasten. Misschien moeten we luisteren naar Naema Tahir. Zij stelde in NRC Handelsblad dat de scherpte van het debat gekaapt is door populistisch rechts. Dat wint links, of wie dan ook, niet terug door populistisch terug te slaan. Volgens Tahir hebben we een nieuwe taal nodig: 'We zullen we een veel rijker vocabulaire moeten krijgen om de problematiek rondom immigratie te bespreken.' Elma Drayer levert daar met haar boek een waardevolle bijdrage aan.